

Velika noč

Velika noč je največji praznik za katoličane. Nanj se pripravljamo že od pusta dalje. Vse petke se zdržimo, da ne jemo mesa. Obiskuje križev pot.

Za veliko noč, ki prihaja med nas, barvamo jajčka, ki jih imenujemo pirhi oz. prekmursko »rumenke«. V soboto nesemo košaro polno dobrot k žegnu. To je lahko v cerkev, kapelo, pred križ, kamor pride župnik in blagoslovi naše jedi.

V košaro, ki je lepo okrašena, naša babica da šunko, kruh, jajčka - pirhe, hren, sol in potico. Vsaka jed ima nek simbol. Naj vam jih opišem: kruh je znamenje Božje dobrote in človeškega dela. Šunka je podobna Jezusa Kristusa, pravega velikonočnega jagnjeta, ki je bilo darovano za naše grehe. Pirhi so simbol Jezusovih ran, hkrati pa so tudi podoba groba in Jezusovega vstajenja. Hren spominja na žeblje, katerimi je bil Jezus pribit na križ. Potica pa je simbol Kristusove krone.

Ko so jedi žegnane oz. blagoslovljene, je pri nas doma navada, da jih jemo na velikonočno nedeljo zjutraj za zajtrk. Cela družina se zbere za mizo, dedi vsakemu od nas da kos kruha in šunke, ostale jedi pa si vsak vzame po želji, če želimo več, tudi dobimo. Najbolj pomembno pa je, da nam nobena drobtinica ne pade na tla. Morate mi verjeti, to je najboljši zajtrk, kar obstaja.

V tem času pandemije bo tudi velika noč drugačna. Vendar je tudi to nek nauk za nas. Preživimo ga v miru, skupaj z družino in se ne predajmo. Zato Vam vsem, ki to berete, želim zdrave in vesele velikonočne praznike.